

4. Beretning af 14de Februar 1872 fra Generaldirektoratet for Skattevesenet til Finantsministeriet om Undersøgelse og Jagtagelse med Hensyn til Spiritusmaalerens Virken.

Herved tillader jeg mig hensigtsligt at forelegge Deres Excellence Beretning om Udfaldet af den Undersøgelse, der har fundet Sted med Hensyn til Standsningen den 1ste December f. A. af det i Hr. Kapitain Tvedes Brændevinsbrænderi i Helsingør opstillede Spiritusmaaleapparat, samt om de Jagtagelser, der have fundet Sted senere, dels med Hensyn til samme Maaleapparats Virken, dels med Hensyn til hvende andre, der ere opstillede i Brænderier her i Øyen. Det Væsentlige i nærværende Beretning vil i øvrigt alt, tidligere, Lidt efter anden, være mundtlig foredraget Deres Excellence.

Som det fremgaar af det som Bilag til Landsstingsudvalgets Betenkning over Lovforslaget om Beskatningen af Brændevinsbrænding trætte Telegram af 2den December f. A. fra Kapitain Tvede, var der Dagen forud paanlyndig indtraadt en Standsning i Spiritusmaalerens Graderapparat, idet Tromlevejlet, ligesom ved den tidligere Standsning d. 9de November f. A., ikke længere angav Mengden af absolut Alkohol i den Maaleren passerende Spiritus.

Om denne Standsning meddelte Kapitain Tvede Generaldirektoratet Undersættning ved Skrivelse af 3die næsteften her, da Eggene paa Jernbanen den 4de vare standfede ved Snefald, først modtoges d. 5te f. M. Da jeg imidlertid den 1den om Formiddagen ved en Toldkontrolor i København, der Dagen forud i privat Grinde havde været i Helsingør, var blevet underrettet om den indtraadte Standsnings anmøde jeg pr. Telegram Toldinspektøren i Helsingør om at sætte Maaleren under Toldlukke, for at en Undersøgelse om Grunden til Standsningen kunde finde Sted, og efterat være sat ud af Forbindelse med Svaleapparatet henstod Maaleren i Brænderiet under saadan Lukke, indtil Undersøgelsesforetningen foretages. Tiden trak imidlertid noget ud, inden denne funde stude Sted, hvilket, som det vil erindres af Deres Excellence, hidrøgte fra, at Kapitain Tvede meddelte, at han agtede at faa og senere ogsaa foranledige af Netten udmeldt uvillige Mænd, til at foretage hin Undersøgelse, der da vilde kunne overvære af de Mænd, som Generaldirektoratet maatte beordre dertil, medens man herfra maatte nære Twivl om, at der ad denne Vis vilde kunne bringes den fornødne Sagkundstab tilslæde; og at Undersøgelsen, der af Kapitain Tvede, særlig, onsfedes, for at klargøre hans private Forholde til Sagen, vilde kunne blive foretagen med den nødvendige Omfågt, og ijen sagdan Retning, som det Offentliges Interesse i Sagen krevede. Om man end paa Grund af den lange Tid, der var hengaaet, siden Standsningen indtraadte, neppen ventede, at Undersøgelsen vilde give noget væsentligt reelt. Udbytte, typede man dog af forsynede Hensyn, at burde fastholdt, at Foretningen foretages eller Ledes af herfra valgte, virkelig, sagkundige Mænd, og efter forskellige Forhandlinger enedes man herom, sag, at Foretningen lededes af disse Mænd, medens de paa Kapitain Tvedes Begering af Netten udmeldte uvillige Mænd deltog i samme, og besvarede alle de pem af Hr. Tvede forelagte Spørgsmål, ligesom de herfra Delegerede ogsaa opfordredes dertil.

D'Herre Professorer, Statsraad Hammel, og S. Thomesen, var derefter saa gode efter den af Generaldirektoratet derom til dem rettede Opsordring at paataage sig at foretage den paa giselende Undersøgelse. Denne fandt Sted i Hr. Tvedes Brænderislokale den 21de December f. A.

3. Anledning af Undersøgelsen, tilskrev jeg D'Herre saaledes, som det i Gjenpart vedlagte Uddrag af Skrivelsen til Hr. Statsraad Hammel, af 19de December f. A., udviser, idet jeg, deri, søgte, at fremhæve, de Punkter, som man, særligt, maatte anse belyst. Om den foretagne Undersøgelse har Generaldirektoratet derefter modtaget den i Afskrift vedfølgende Beretning af 22de f. M., og den paa samme Maade vedfølgende Kontinuationsberetning af 9de Januar d. A.

Af den som Bilag til Landsstingsudvalgets Betenkning, afgavte Skrivelse fra Statsraad Christens og Kontrolør Boldt af 3die. December f. A. vil det allerede være set, at Standsningen viste sig ganske som den tidligere, den 9de November f. A. indtraadt, deri, at den Baagtfangsgarn, der beveger Grædebuen, Hjulet og dermed Alkoholtromlevejlet, ikke efter Tromleaxlens Drejning faldt tilbage mellem Kløverbladets Flige, medens Tromlen vedblev at bevege sig uforstyrret. Af de nu foreliggende Beretninger vil det erfares, at denne Standsning antages at være bevirket, ligesom det ogsaa formentes at være Tilfældet ved den første Standsning, ved Afleiringen af en Klæbrig Skorpe paa Axlen til Grædetromlevejlets Skive. Hvoraf denne Skorpe har bestaaet, er vel ikke oplyst, — i den første Beretning hævdes ogsaa allerede paa Grund af den ringe Mængde af den modtagne Prøve Twivl om, at en Undersøgelse af den vil være mulig, — men det er derimod forklaret, at en sortagtig Masse, der i stor Mængde findtes i Apparatet, dels spømmende paa Bedsten i Beholderen, dels paa Bunden af denne, har bestaaet af „Fuselolie, af et halvflødende Fædtslof samt af Kobber og Jernforbindelser i en mere eller mindre fuldstændig Blanding.“ hvorefter det antages, at „en Del af det udfilte Stof paa en, eller anden Maade er trængt ind